

(1708-1731), mossèn Romuald Gad i Serra (1731-1760) i mossèn Miquel Misser (1760-1796). L'any 1727, l'església mantenia els mateixos altars del segle XVII però amb lleugeres diferències. Així, l'altar de Santa Maria es deia de Santa Maria de Gràcia, i Sant Isidre havia de compartir el seu altar amb Sant Elm. A més, els visitadors continuaven vetllant per les bones formes. Per exemple, va aparèixer un edicte general pel qual es deia "com en la casa del Senyor se dega entrar ab tota modèstia y veneració y ab la deguda disposició, no sols espiritual sinó també corporal, per ser la compostura exterior señal de la devoció interior", tots els que anessin a missa amb "los cabells desfets y no ab rets o trenes" serien multats. Encara més, si algú entrava al temple d'aquella manera, el rector es podia negar a començar l'ofici "fins se hagen apartat o compost ditas personas ab modo decent". Per tant, es tenia cura de l'aspecte dels parroquians, però també del temple: l'any 1737 es va manar als obrers de l'església blanquejar les parets interiors de l'edifici.

Quan mossèn Romuald Gad era el rector, la parròquia de Santa Eulàlia va rebre les relíquies de Sant Simplicí, de Sant Constanç i de Santa Severina, amb les seves corresponents mostres d'autenticitat. De fet, encara es conserva el reliquiari on hi havia aquestes relíquies. Al llarg dels anys, però, s'ha dit que les restes pertanyien a altres sants. Així, durant aquest segle s'ha afirmat que es tractaven de les relíquies de Sant Simplicí i de Santa Eulàlia, els dos patrons del poble. Tot i això, el reliquiari no va ser l'únic objecte que es va afegir a l'orfebreria de Santa Eulàlia, ja que també es va fer una nova custòdia. Però el nombre d'objectes de plata havia augmentat significativament respecte els altres períodes, amb estris de tota mena com canelobres, encensers, canadelles, ampolles de plata per posar-hi els sants olis, una cullera de plata per batejar i diversos calzes, entre d'altres elements. Aleshores, l'any 1739, Santa Eulàlia de Ronçana tenia 343 parroquians.

Bona part d'aquesta informació l'hem extreta del registre de les visites pastorals. El 23 d'octubre de 1771 se'n va fer una. És interessant veure com es feien aquelles visites. El bisbe Josep Climent havia arribat al vespre procedent de Sant Pere de Bigues, i s'havia retirat a reposar a la rectoria. L'endemà, el poble de Santa Eulàlia va ser convocat a toc de campana. Es va formar una processó encapçalada pel rector, Miquel Misser, els seus diaques i altres sacerdots, els obrers i moltes persones de la

Imatge de plata de Santa Eulàlia de Mèrida, feta l'any 1663.